

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM
TẠI THỤY SĨ

58
1&2
2017

HY VỌNG *nơi* CHÚA

Đáng chúc phước thay
là kẻ nhờ cậy Đức-Giê-hô-va,
và lấy Đức-Giê-hô-va
làm **sự trông cậy** mình.

Giê-rê-mi 17:7

Sức Mới số 58, tháng 1-2.2017
Năm thứ 8

<u>Bài viết – Suy Gẫm:</u>	Trang
Hy Vọng Cho Ngày Đầu	3
Hy Vọng Của Con Cái Chúa Trong Đời Này	5
Giữa Cảnh Tuyệt Vọng	8
Hy Vọng Nơi Chúa	12
Chúa Là Niềm Hy Vọng	18
Vì Sao Chúa Tạo Dựng Con Có Những Khiếm Khuyết	23
Ở Trong Đấng Christ	27
Vài Ý Nghĩ Cho Ngày Hôm Qua & Ngày Mai	29
Lời Chứng : Ôn Phước Chúa	33

Sinh Hoat Hội Thánh:

Ảnh Bìa – Kim Nguyệt	1
Hình ảnh sinh hoạt Hội Thánh	13
Vườn Thiếu Nhi	35
Đáp án thi Kinh Thánh	36
Thông báo và Tin Tức	38

Ứng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Võ Ngọc Thủy Thương, Lê Kim Nguyệt

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Hy Vọng Cho Ngày Dầu

Bạn có thể có được niềm hy vọng mới vì chính Đức Chúa Giê-xu Christ sẽ đem đến cho bạn tình yêu thương, sự tự do, tình bạn, mục đích sống, sự tự tin trong cuộc sống và một đời sống vĩnh hằng.

Hy vọng cho bạn trong năm mới cũng rõ ràng như chính lời hứa của Thượng Đế. Kinh Thánh đem đến cho bạn sự tin cậy vào tương lai, niềm tin ấy không phải dựa trên tài khéo léo hay sự định đoạt của chính bạn, mà niềm tin ấy được dựa trên tình thương yêu và lòng thương xót của Thượng Đế. Không có bất cứ điều gì trong năm mới này, giá cả tăng vọt, nạn thất nghiệp, những nan đề trong gia đình,... Phải, không có bất cứ điều gì có thể thay đổi được niềm hy vọng vững chắc này.

Tiên tri Giê-rê-mi đã biết được điều bí mật này: " Đấng chúc phước thay là kẻ nhờ cậy Đức Giê-hô-va, và lấy Đức Giê-hô-va làm sự trông cậy mình." (Giê-rê-mi 17:7). Thượng Đế, Đấng có quyền tể trị trên mọi loài và vũ trụ, Đấng chăm sóc về mọi vấn đề của bạn, chỉ có Thượng Đế này mới có thể tạo dựng cho bạn một tương lai vững chắc mà thôi.

Người chưa bao giờ tin Đức Chúa Giê-xu Christ có thể nhìn cuộc sống như tuyệt vọng. Và, xét cho cùng, người ấy đúng, vì bởi không có Đấng Christ người " không có hy vọng, và không có Đức Chúa Trời trên thế gian." (Ê-phê-sô 2: 12).

Nhưng Đức Chúa Giê-xu Christ đem đến cho bạn những điều mà bạn không bao giờ mua được và cũng không có người nào chiếm lấy của bạn được. Là tình yêu thương không dựa trên sự cảm nhận hay giá trị của chính bạn mà dựa trên sự thương xót không bao giờ hết của Thượng Đế (Rô-ma 5:8); hay sự tự do hiểu biết, cảm nhận được Thượng Đế vì bởi Chúa Giê-xu Christ đã gánh tội lỗi thay cho chúng ta. (I Phi-e-rơ 3: 18). Ngài đã đem đến cho bạn :

- Một tình bạn không bao giờ làm cho bạn phải chán ngán thất vọng vì Chúa Giê-xu đã hứa: "Ta sẽ không xa rời ngươi, không lìa bỏ ngươi đâu" (Hê-bơ-rơ 13:5).
- Một lẽ sống vì bước theo Đấng Christ đem lại một cuộc sống thật ý nghĩa. (Giăng 14:6).
- Một tương lai vững chắc dựa trên lời hứa của Đấng Christ: " Và ta sẽ trở lại!" (Giăng 14:3).
- Một nơi ở vĩnh cửu nơi mà những điều bất hạnh trên trái đất, sự ích kỷ, lòng căm thù, sự chết... đều sẽ mất đi (Khải huyền 21:4).

Khi bạn bước vào năm mới này, bạn sẽ dựa vào chính bản thân bạn và mong điều tốt nhất, hoặc là bạn có thể đặt hết hy vọng của mình trong Chúa. Qua niềm tin nơi Lời Chúa tâm hồn bạn sẽ tràn ngập niềm hy vọng không bao giờ tàn và một cuộc sống không bao giờ kết thúc.

" Phước cho người nào có Đức Chúa Trời của Gia-cóp giúp đỡ mình, để lòng trông cậy nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình" (Thi Thiên 146:5) .

Do Hạ My chuyển ngữ

Hy Vọng Của Con Cái

Chúa Trong Đời Nay

Con người thường mong muốn có một đời sống tốt đẹp hơn, một tương lai tươi sáng hơn, nên đâu dễ gì chấp nhận “sao cũng được”. Con người thường với lòng tham vô đáy tiềm ẩn, đâu có dễ gì an phận “có sao hay vậy”. Trừ ra một số ít người tâm trí liệt nhược chỉ biết phó mình cho “số phận”, trừ một thiểu số người được gọi là quân tử “ăn chẳng cầu no”, hầu hết con người ai cũng quyết tâm khắc phục những trở ngại trong cuộc sống để vươn lên, ra sức kiếm cho “đủ” hoặc “thừa càng nhiều càng tốt” trong tiền tài, tìm cho “đủ” danh vọng và hạnh phúc. Ấy vậy, nhưng lực bất tòng tâm, nên con người phải dựa vào may rủi để quy định thành đạt hay thất bại. Cái may rủi không đi vào công thức, nhưng đi vào hy vọng. Theo kinh nghiệm người xưa thì “Mưu sự tại nhân, thành sự tại Thiên”, nên đã có bao đấng “anh hùng mạt lộ” và lắm kẻ “mèo mù vớ cá rán”, ấy chẳng qua thiếu cơ may hay gặp thời. Rồi hy vọng đi vào ý ông Trời : *“Ngẫm hay muôn sự tại Trời, Trời kia đã bắt làm người có thân. Bắt phong trần phải phong trần, Cho thanh cao mới được phần thanh cao.”* (Nguyễn Du).

Như vậy, con người hóa ra hình nhân múa rối dưới tay Thượng Đế ư ? Như vậy, con người còn đâu là tạo vật tối linh của Đấng Tạo Hóa có tâm hồn, ý thức và tinh thần tự quyết ? Và kết quả, phải chăng hy vọng trở thành vô nghĩa ?

Thực ra, con người vẫn có hy vọng trong tinh thần tự quyết. Lắm lúc chúng ta rời bỏ vùng trời thơ mộng trở về với thực tế, hiện tại. Dầu thực tế ra sao, hiện tại thế nào thì hy vọng của chúng ta vẫn sinh động, và sinh động cho đến giờ phút chót của cuộc đời trên đất.

Con người có hy vọng trong tinh thần tự quyết. Và hy vọng càng gia tăng trong tâm hồn có niềm tin đích thực chắc chắn.

Hy vọng của con cái Chúa trong đời này là có “đủ” mọi sự. Và cái “đủ” mọi sự này thật kỳ diệu lạ lùng dưới sự dẫn dắt của Đức Chúa Jêsus, Đấng chăn chiên hiền lành. Tôi tin rằng con cái Chúa chúng ta hầu hết ai cũng đã có dịp đọc qua Thi Thiên 23 trong Kinh Thánh, và chắc cũng có một số người thuộc nằm lòng nữa. Phân đoạn Kinh Thánh này diễn tả hy vọng của Vua Đa-vít, và cũng là hy vọng của con cái Chúa trong đời này.

Con cái Chúa chúng ta sẽ tìm thấy cái hy vọng “*chẳng thiếu thốn gì*” là cái hy vọng “*đủ*” mọi sự trong Thi-thiên 23 :

Đức Giê-hô-va là Đấng chăn giữ tôi: tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.

Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi (Hy vọng được no đủ).

Dẫn tôi đến mé nước bình tịnh (Hy vọng được an bình, thỏa mãn khao khát).

Ngài bổ lại linh hồn tôi (Hy vọng được vững mạnh về tâm linh).

Dẫn tôi vào các lối công bình, vì có danh Ngài (Hy vọng mạnh tiến trên đường lối công chính mà Chúa định).

Dẫu khi tôi đi trong trũng bóng chết, Tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi (Hy vọng không bị rúng động, sợ hãi).

Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi (Hy vọng được an ủi).

Chúa dọn bàn cho tôi Trước mặt kẻ thù nghịch tôi (Hy vọng được thỏa dạ trong khi khốn khó).

Chúa xức dầu cho đầu tôi (Hy vọng được ban phước).

Chén tôi đầy tràn (Hy vọng được dư dật).

Quả thật, trọn đời tôi Phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi (Hy vọng hạnh phúc).

Tôi sẽ ở trong nhà Đức Giê-hô-va Cho đến lâu dài (Hy vọng về sự phước hạnh đời đời).

Có điều đáng buồn là nhiều con cái Chúa không ở trong tình trạng cảm nhận được tình huông “đủ” mọi thứ này. Họ rên siết về cuộc sống vật chất,

than thở về tình đời, oán trách cả người lẫn Chúa. Tại sao vậy nhỉ ? Phải chăng họ là những chiên đi lạc ?

Nếu chúng ta là con cái Chúa mà không có sự bình an, vui mừng và cảm tạ Chúa trong mọi cảnh ngộ, thì e rằng chúng ta đã tách ra khỏi đường lối Chúa, đã đi ra khỏi sự chăm sóc và dẫn dắt của Chúa.

Nếu chúng ta là con cái Chúa mà có được tâm bình an, vui vẻ và sự thôi thúc ngợi khen, cảm tạ Chúa trong mọi cảnh ngộ, chúng ta hãy yên tâm. Chúng ta đang đi trên con đường trong ý Chúa, ở dưới sự chăm sóc và dẫn dắt của Ngài. Và như vậy, chúng ta chẳng những cảm nhận được “*chẳng thiếu thốn gì*”, mà còn có khi “*Ngó như nghèo ngặt, mà thật làm cho nhiều người được giàu có; ngó như không có gì cả, mà có đủ mọi sự*” (II Cô-rinh-tô 6:10). Và hy vọng về nơi Chúa trong đời này cứ thế gia tăng.

Nhưng Thánh Phao Lô nói : “*Nếu chúng ta chỉ có sự trông cậy trong Đấng Christ về đời này mà thôi, thì trong cả mọi người, chúng ta là kẻ khôn nạn hơn hết*” (I Cô-rinh-tô 15:19). Phải, chúng ta phải có hy vọng về trời, về đời sau nữa.

nguồn : tinlanhsydney.com.au

Giữa Cảnh Tuyệt Vọng

Vào thế chiến thứ hai, Jacob là một người Do Thái, chuyên gia tài giỏi, và khá giàu sang. Ông cưới vợ người Đức và họ có được một đứa con trai.

Thời điểm ấy, Đức Quốc Xã đang truy tìm người Do thái để thủ tiêu. Nhưng Jacob chủ quan, cho rằng nhờ vợ mình là người Đức, ông sẽ không bị bắt và đẩy vào trại tập trung như những người Do Thái khác.

Một ngày kia từ sở làm trở về nhà, Jacob bị bọn mật vụ Đức chực sẵn trước sân bắt đi mà không cho ông từ biệt người vợ của mình.

Một tên mật vụ cười ngạo nghề nói rằng:

"Mày thật là ngu ngốc, mày không biết chính vợ mày đã tố cáo mày đấy!".

"Ông nói không đúng, vợ tôi chẳng bao giờ lại làm điều đó!" - Jacob đáp lại

Nhưng một tên mật vụ Đức khác nói:

- "Chứ mày không biết vợ mày đã tư tình với ông cảnh sát trưởng ở vùng này sao?"

Jacob quay lại nhìn vợ mình với đôi mắt kinh hoàng. Nhưng nàng không dám nhìn thẳng vào mặt chồng.

Jacob bị đày đọa trong trại tù suốt năm năm. Có những lúc ông gần kề với cái chết, tưởng chừng không thể vượt qua. Dẫu sống trong ngục tù khổ sai nhưng Jacob quyết không để mình đánh mất niềm hy vọng.

Sự cay đắng và thất vọng ê chề lúc nào cũng muốn nhấn chìm ông, nhưng sau những lúc như thế Jacob cũng mong sao cho mình cứ được sống.

Ánh sáng hy vọng lại loé lên ở cuối đường hầm, khi Jacob nghe tin rằng ông sớm được ra khỏi trại tù, như thế ông có thể gặp lại đứa con trai, và cha con sẽ được đoàn tụ.

Thế chiến thứ hai chấm dứt ngoài sự tưởng tượng, Jacob được

tra tự do. Lòng ông nôn nao mong được gặp lại đứa con. Nhưng khi về đến nhà, người hàng xóm cho biết vợ và đứa trai yêu quý của ông đã bỏ đi mấy năm rồi, có thể là họ đã đi đến Bắc Âu.

Không gặp lại đứa con, Jacob đã tiêu tan hết niềm hy vọng. Sức khỏe ông yếu dần, thân hình tiêu tụy với khuôn mặt sần khổ.

Trong túi chẳng có một đồng xu nào, bụng đói chân run, Jacob lang thang trong công viên, ngã mình trên ghế đá nơi những kẻ vô gia cư chọn làm chốn nương thân.

Với lòng tự trọng, Jacob không muốn dựa dẫm vào lòng thương hại của kẻ khác, nhưng khi bị dồn vào đường cùng, Jacob cũng phải ngửa tay ăn xin những người qua lại bên đường.

Sau đó không lâu, Jacob bị cảnh sát bắt, nhưng nhờ bị tống giam vào ngục mà Jacob lại có được nơi ăn uống, ngủ nghỉ đàng hoàng hơn hẳn ở ngoài phố.

Khi cảnh sát điều tra, họ biết Jacob có một người anh ruột còn sống ở thủ đô Tel Aviv. Chính quyền lúc bấy giờ cho ông một vé máy bay để trở về cố hương làm lại cuộc đời.

Khi về đến Do Thái, Jacob không còn một xu dính túi, ông phải nhịn đói suốt cả một tuần lễ. Dầu vậy ông cố lê những bước chân yếu ớt của mình tìm đến nhà của người anh.

Oái ăm thay! Sau nhiều năm không gặp mặt đáng lẽ người anh phải vồn vã đón mừng đứa em tưởng chừng đã chết trở về, ngược lại anh ấy lại lạnh lùng, hờ hững với Jacob.

Dù biết đây là em mình, nhưng anh ta giả vờ như người xa lạ cho rằng Jacob là kẻ bần hàn thấy ‘người sang bắt quàng làm họ’, yêu cầu Jacob phải cho xem giấy tờ.

Quá đốn đau, nhục nhã trước tình đời đen bạc, xem nhẹ cả cốt nhục tình thâm của người anh, Jacob không màng xuất trình giấy tờ tùy thân cho anh xem nữa, mà quyết định bỏ đi để tìm cái chết cho quên hết sự đời.

Jacob lại thơ thẩn bước vào công viên, buông mình xuống băng ghế. Lần này Jacob nhất định sẽ không ăn mày như lúc trước mà âm thầm nhịn đói cho đến chết.

Vài ngày trôi qua, đang khi nằm thoi thóp trên ghế đá công viên, ông thấy một cô bé mặc bộ áo màu vàng đến gần mình. Jacob nghĩ chắc cô bé này vào công viên xem phong

cảnh, nên nhắm nghiền đôi mắt lại chẳng buồn quan tâm đến ai hết.

Thình lình ông nghe một tiếng nói nhỏ nhẹ. Jacob mở mắt ra và ngạc nhiên trước ánh mắt đầy nhân từ và trìu mến của cô bé lạ mặt.

Lần đầu tiên sau sáu năm, Jacob mới được nhìn thấy khuôn mặt dịu hiền và nghe được các lời nói ân hận. Nhưng Jacob lại nói với cô bé:

"Chứ cô muốn gì?"

Cô bé nhỏ nhẹ đáp:

"Thật ra con không muốn vào công viên này. Nhưng khi xe buýt dừng lại, con vội xuống xe, thì mới nhận ra là mình đã lầm trạm mà con định xuống. Con tính lên xe buýt để đi tiếp, nhưng khi nhìn thấy ông buồn thảm và có vẻ lo lắng, nên con không nỡ bỏ đi, trước khi con nói được vài lời với ông!"

"Cô nên lên xe buýt lại đi. Cứ để mặc tôi ở đây!" Jacob gay gắt nói.

"Thưa ông, thoát đầu con sợ khi đến gần ông, nhưng con cảm nhận tiếng của Chúa phán là con phải nói với ông một điều. Và điều cần nói là Chúa Giê-xu rất yêu thương ông. Ngài thực sự yêu ông, ông ạ!"

Jacob nhìn cô bé với vẻ nghi ngờ. Nhưng cô bé tiếp tục cho ông biết rằng ở trần gian này có lắm đau khổ và cô độc nhưng có một Đấng luôn yêu thương, Ngài đã yêu thương cô bé và Ngài đã đến với cô.

Rồi trong nước mắt, cô bé tiếp tục nói chuyện với ông bằng cả tấm lòng trìu mến.

Đến đây Jacob ghen ngào đáp:

"Con ơi ! Chẳng có ai yêu thương ta cả. Có lẽ đã trễ rồi, quá trễ cho ta rồi con à!"

"Thưa ông, không trễ đâu !"

Cô bé đưa tay ra, nắm lấy bàn tay gầy guộc của Jacob

"Chắc chắn không trễ đâu ông ạ! Chúa đang yêu ông và Ngài sẵn sàng đến với ông, chỉ cần ông mời Chúa ngự vào lòng, thì Ngài sẽ yêu mến và chăm sóc ông".

Ngay lúc đó Jacob cảm nhận được tình yêu của Chúa đang chạm đến mình, qua tấm lòng chân thành của cô bé. Ông không thể nào tưởng tượng ra Chúa lại đưa đến cho mình một sứ giả kỳ diệu như thế.

Jacob nhận biết nơi sâu thẳm của lòng mình, đang có một sự trợ giúp kịp thời trong giây phút chót của cuộc đời mình.

Nên Jacob đã quyết định tiếp nhận Chúa Cứu Thế vào lòng xin Ngài ngự trị tâm hồn. Jacob lập lại lời cầu nguyện theo sự chỉ dẫn của cô bé tại một ghé đá công viên vắng lặng.

Cầu nguyện xong Jacob còn muốn nói thêm với Chúa lời cầu nguyện theo tiếng mẹ đẻ của mình.

Sau đó Jacob nói với cô bé:

- "Cám ơn con nhiều lắm! Vì con đã mang đến cho ta điều lạ lùng mà từ trước tới giờ ta chưa bao giờ cảm nhận được. Nay ta mãn nguyện lắm rồi, dầu rằng bệnh tình quá nặng, sức ta không còn nữa, ta sắp đi vào cõi chết rồi".

Nhưng cô bé đã đi tìm các bạn, rồi nhờ họ dìu Jacob lên xe buýt đem về nơi cô tạm trú. Nhờ sự tận tình chăm sóc của y tá, dần dà Jacob bình phục lại.

Suốt một năm chăm sóc, Jacob được cô bé và các bạn nói về tình yêu của Chúa Giê-xu, Ngài chính là vị cứu tinh của dân tộc Do Thái và cả nhân loại.

Cả nhóm đọc Thánh Kinh cho Jacob nghe rồi cùng Jacob cầu

nguyện. Chúa đã truyền sự sống từ trời cho một kẻ sắp chết, Ngài đã thấp sáng lại ngọn đèn sắp tắt, Ngài phục hồi lại cây sậy đã giập.

Jacob xin Chúa ngự vào lòng mình, phó thác đời sống và linh hồn cho Chúa Giê-xu là Đấng Messiah, là Vị Cứu Tinh của Dân tộc Do thái và của mọi người.

Ông kịp thời tiếp nhận Chúa ở vào độ tuổi năm mươi. Sau đó ông tìm việc làm, mua được một thẻ bảo hiểm, và với tấm lòng thay đổi, Jacob tha thứ cho người anh bạc tình, trở lại làm hòa với anh mình, tình cảm anh em đã phục hồi và họ vui vẻ với nhau.

Bạn mến! Chúa Giê-xu cũng đang yêu bạn một cách tha thiết, Ngài đến trần gian vì muốn cứu bạn ra khỏi những hoàn cảnh u buồn nhất. Mong bạn cũng mở lòng mình, tiếp nhận Chúa Giê-xu để cuộc đời của bạn trở nên tốt đẹp và hưởng được mọi phước lành.

Sưu tầm

Hy Vọng Nơi Chúa

*Phước cho người nào nhờ cậy Đức Giê-hô-va,
Lấy Đức Giê-hô-va làm nơi nương tựa mình. Giê-rê-mi 17: 7*

Một trong những Thánh Ca mà con dân Chúa ưa hát là Thánh Ca “*Tảng Đá Khối*”, Thánh Ca số 266 (*Hòn tôi chỉ quyết neo trong huyết Giê-xu*), trong đó Điệp khúc là:

*Nương trên Giê-xu như tảng đá khối,
Các chỗ đứng khác dường cát lún trôi,
Thật bao nơi kia giống như sa bồi.*

“Tảng đá khối” trong bài hát này là: (Câu 1)

“Hòn tôi chỉ quyết neo luôn trong nơi công nghĩa với huyết Giê-xu mà trôi.

Thật tôi không dám ỷ sỡ năng tôi, duy đứng vững chắc trên Giê-xu trôi.”

Hy vọng của bạn đang đặt nơi nào? Có vững chắc không?

Hy vọng được tăng lương chẳng?

Thi đâu chẳng?

Hy vọng vào một cuộc rút thăm nào đó chẳng?

Các hy vọng như thế phụ thuộc vào các yếu tố mà chúng ta không kiểm soát được, đó là còn tùy thuộc vào cơ quan, vào thủ trưởng, tùy theo các đề tài giáo sư đặt ra, hay là may rủi.

Nhưng hy vọng chúng ta đặt nơi Chúa thì hoàn toàn chắc chắn. Không phải may rủi. Hy vọng đó căn cứ vào sự kiện Chúa Giê-xu phục sinh và việc Chúa đi trước chuẩn bị cho chúng ta một nơi để chúng ta sẽ vào nơi ấy khi chấm dứt cuộc đời trần gian này.

Thi thiên 146: 5 ghi rằng: “*Phước cho người nào có Đức Chúa Trời của Gia-cóp giúp đỡ mình, đặt niềm hy vọng nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình!*”

Bạn có hy vọng nơi Chúa không?

Hình ảnh sinh hoạt

Lễ Giáng Sinh tại chi hội Lausanne 04.12.2016

Trao giải thưởng đồ Kinh Thánh chi hội Lausanne và Genève

Lễ Giáng Sinh tại chi hội Aarau 11.12.2016

Lễ Giáng Sinh tại chi hội Genève 18.12.2016

Lễ Giáng Sinh tại chi hội St.Gallen 25.12.2016

Chúa Là Niềm Hy Vọng

Ngày hôm ấy, trong sự đau khổ tột cùng, tôi đã đi lang thang khắp nơi kêu khóc giữa đường, van trời vái đất vì đứa con gái nghiện ngập. Tôi đã đưa nó đi từ trại cai nghiện này đến trại cai nghiện khác mà chẳng có chút gì thay đổi, cũng chẳng có trời đất nào nghe thấu tiếng gào thét của tôi. Tôi lại quyết định trở về và kết liễu cuộc đời của hai mẹ con.

Tôi có cả thảy ba đứa con. Con trai lớn qua đời khi vợ chồng tôi còn trẻ, lúc ấy cháu chỉ hơn một tuổi bị mắc một chứng dịch sởi của năm 1982. Tôi đau đớn chứng kiến cảnh con ra đi. Rồi tôi cũng phải gạt nỗi đau mất con để tiếp tục sinh sống.

Vợ chồng tôi lập nghiệp ở Cát Bà - Miền Bắc nên chồng tôi làm nghề biển.

Vào tháng 11 năm 1991, vợ chồng tôi mượn vốn để làm ăn, nhà tôi quyết định đi buôn xa một chuyến. Tôi không thể ngờ đó là chuyến đi cuối cùng. Lúc ấy cùng đi với nhà tôi trên chuyến tàu của Hợp tác xã có cả thảy 29 người, nhưng trong một trận gió bão của tháng 11, cả chuyến tàu kèm theo chồng tôi và

tài sản đều bị cuốn xuống tận đáy biển. Tôi bị mất người chồng thân yêu lẫn toàn bộ gia sản và còn lâm vào cảnh nợ nần. Ngày tôi nghe tin chồng bị bão cuốn trôi, con trai thứ của tôi chỉ mới 6 tuổi và con gái 3 tuổi. Tôi đột ngột rơi vào cảnh goá bụa, hai con tôi thành linh mồ côi, không nơi nương tựa. Tôi tảo tần nuôi con, dần dà trả nợ và sau đó gom góp xây được một căn nhà ngay phố Cát Bà vào năm 1996. Tôi những tưởng ba mẹ con có thể sống hạnh phúc khi tôi nỗ lực vừa làm bố vừa làm mẹ để nuôi dạy con.

Nào ngờ vào năm 2000, khi con trai tôi là Hoàng Văn Trường đã được 17 tuổi, sau một đêm ăn chơi trở về thú thật với mẹ:

– Mẹ ơi, con đã bị nghiện ma túy và đã nhiễm HIV, xin mẹ hãy cứu con, ngoài mẹ ra không còn ai cứu con, con không muốn chết, con muốn được sống với mẹ và em.

Tôi bàng hoàng khi nghe con tỏ hết sự thật và tìm hết cách đưa con vào trại cai nghiện, con tôi ở trại cai nghiện được hai năm. Suốt thời gian ấy, tôi phải bán căn nhà phố mình vừa tạo lập để có tiền nuôi con

hằng tháng. Sau khi ra khỏi trại, tình trạng của con tôi còn nặng nề hơn. Một ngày kia, nó mua bán ma túy để có tiền “hút chích”, thế là nó lại bị vào tù trong tình trạng rất yếu. Một mình tôi, đơn độc chạy từ nhà tù đến bệnh viện... Cho đến lúc kinh tế gia đình túng quẫn, kiệt quệ, thân thể tôi xơ xác vì lo lắng và tuyệt vọng... Đó cũng là lúc con tôi tàn sức giữa tuổi 21 và bước vào cõi chết. Con tôi vĩnh viễn ra đi giữa lúc mọi người vui đón Xuân năm 2004.

Bây giờ chỉ còn trơ trọi hai mẹ con, tôi nào còn thiết sống...

Vậy mà cái khổ đeo đuổi tôi vẫn chưa hết, giữa những đau đớn cùng tận của cuộc đời, tôi phát hiện con gái tôi 20 tuổi lại cũng đi vào con đường nghiện ngập như anh nó (chỉ sau khi anh nó qua đời được một thời gian ngắn). Thật ra sau này, trong lời tâm sự con tôi thú nhận đã bắt đầu dính vào ma túy khi anh trai nó còn sống.

Vào năm 2006, trong một đêm mưa gió bão bùng của vùng biển, thế mà tiếng kêu khóc của con gái tôi như còn lớn hơn tiếng mưa bão:

– Mẹ ơi, con đã bị nghiện ma túy, con muốn sống, con lạy mẹ, xin mẹ hãy cứu con, mẹ hãy nhờ nhà nội để cứu con...

Tôi há hốc miệng và khóc không thành tiếng... Tôi ôm chầm lấy con gái và lắc nó trong điên loạn. Tôi như một người đã chết giữa tiếng kêu khóc thảm thương của con gái tôi... Chẳng có ai cứu giúp... chẳng có ai... ngoài kia, xe cộ vẫn chạy, mọi người vẫn đuổi theo cuộc sống của họ, bỏ mặc mẹ con tôi trong hố sâu đen thẳm...

Rồi tôi tỉnh dậy, đối diện với sự thật, điện thoại cho một cô cháu gái đang làm ngành công an tại Hà Nội. Cháu tôi khuyên hai mẹ con phải lên Hà Nội gấp. Thế là tôi dắt đưa con gái 20 tuổi nghiện ma túy lên Hà Nội để gửi nó vào Trại số 2 Ba Vì Sơn Tây. Con tôi ở trong trại hơn một năm, tháng nào tôi cũng từ Cát Bà lên Sơn Tây để thăm con, tôi cứ lê bước phó mặc cho cuộc đời...

Từ đó con tôi cứ hết vào trại này lại đến trại khác, mỗi lần trở về nó tốt ra được một hai bữa nhưng sau đó ngày càng tệ hại hơn... Tôi nhìn nó vật vã trong những cơn thèm thuốc mà thấy mình bất lực, rồi lại cứ phải cho tiền để nó chơi thuốc.

Nhiều lần tôi có ý định kết thúc cuộc sống này. Tôi thấy chết là giải pháp tốt nhất. Không chỉ tôi, nhưng ai nghe về hoàn cảnh của tôi cũng lắc đầu. Một ngày kia, tôi dùng hai lọ thuốc chuột để bảo đảm mình sẽ không còn thức dậy hoặc nửa sống nửa chết. Tôi cẩn thận viết di chúc lại cho nhà nội, nhà ngoại với những dặn dò cần thiết. Tôi uống thuốc vào buổi trưa nhưng đến tối thì tỉnh lại, tôi ngạc nhiên vì sao mình không chết. Vài hôm sau tôi nghe những bà bán hàng ngoài chợ Cát Bà bàn tán về một thanh niên sử dụng hai lọ thuốc chuột vừa chết. Tôi chỉ yên lặng và suy nghĩ về trường hợp của mình.

Cuối năm 2008, con tôi từ một trại cai nghiện trở về dẫn theo một người bạn gái và xin mẹ hãy thương xót bạn mình vì đây là người không cha không mẹ; nhưng chỉ vài bữa tôi phát hiện đây là bạn nghiện của con gái tôi. Bất lực trước tình trạng hư hỏng của con gái mình, đêm nào tôi cũng đi lang thang kêu van trời đất và quyết định rằng hai mẹ con phải cùng chết...

Nhưng Chúa đã có chương trình cứu cuộc đời mẹ con tôi.

Trong suốt thời gian con gái tôi nghiện ngập, tôi vẫn kiếm sống với một gian hàng điện trong chợ Cát Bà. Vào đầu năm 2009, có người giới thiệu cho tôi một người tên Xuân và tôi đến gặp chị, chị là một con cái Chúa cùng bán tại chợ Cát Bà, để hỏi thăm về trại cai nghiện. Chị bảo tôi hãy tin Chúa rồi Chúa sẽ cứu cả hai mẹ con.

Tối hôm ấy Hội Thánh đến nhà tôi để mời hai mẹ con tiếp nhận Chúa. Căn nhà tôi là căn nhà hai tầng nằm ngay tại phố Cát Bà. Cả hai mẹ con đồng ý không một chút ngần ngại. Phải, tôi muốn được cứu, tôi chưa biết gì về Chúa, tôi chỉ cần được giải thoát khỏi cảnh này còn con gái tôi thì đã quá mệt mỏi với cuộc đời nửa sống nửa chết của nó.

Lúc mới tin Chúa được một tuần, con gái tôi vẫn không thay đổi, vẫn tiếp tục đòi tiền mẹ mỗi ngày, không có thì phải vay mượn cho nó. Ai đã từng ở trong cảnh khổ của tôi mới thấu hiểu sự mâu thuẫn giữa việc muốn con hết nghiện mà vẫn phải cho con tiền.

Một đêm kia, khi tưởng con gái đã ngủ sâu. Tôi lôi ra mớ dây điện để thắt cổ mà tôi đã chuẩn bị sẵn, khi tôi vừa tròng dây vào cổ thì con

gái tôi chạy xuống ôm lấy tôi van nài:

– Xin mẹ hãy tha thứ cho con, mẹ đừng chết, mẹ hãy sống với con, con hứa sẽ thay đổi.

Tôi đã quá ngao ngán cái điệp khúc “con hứa sẽ thay đổi” của nó, vì tôi biết nó chẳng có sức lực để thay đổi. Vậy tại sao mọi người bảo tin Chúa thì mọi sự sẽ thay đổi mà hoàn cảnh của tôi vẫn y nguyên, vậy thì tôi còn sống làm gì.

Nhưng Chúa đã nghe lời kêu nài của tôi từ những ngày tôi chưa biết Ngài.

Buổi sáng thức dậy, có một chút gì đó, một tia sáng mong manh trong căn nhà u ám buồn thảm của mẹ con tôi. Trinh, đứa con gái tôi yêu mến đến nỗi sống, chết vì nó... ôm chầm lấy thân xác khô cạn của mẹ và nói:

– Mẹ hãy cho con đi cai nghiện tại trung tâm của Hội thánh. Con hứa sẽ ở đó cho đến khi khoẻ hoàn toàn mới trở về, con hứa. Mẹ hãy tin con.

Thế là ngày hôm sau vài người trong Hội Thánh đưa nó đến nhà của một cô gái cũng từng bị nghiện mà nay đã được Chúa giải cứu, để chuẩn bị cho Trinh vào Nam tại

Trung Tâm Cai Nghiện của ông Bà Mục sư Đinh Thanh Hùng số C3/25TA Đường Chánh Hưng, Sài Gòn. Tôi nghe nói hiện nay đang có 31 em trai đang trong tình trạng phục hồi và hai em gái. Ông bà Mục sư được Chúa kêu gọi vào chức vụ đặc biệt này trong nhiều năm qua và đã đem sự giải cứu đến cho nhiều người.

Tôi tiễn con ra đi trong nước mắt của sự vui mừng trộn lẫn nghi ngờ...

Ngày nào Trinh cũng gọi điện thăm mẹ, giọng nói dễ thương dịu dàng, vui mừng của nó làm cho tôi tươi tỉnh mỗi ngày, khác hẳn với những ngày hỗn hào bằng mọi cách đòi tiền hoặc lấy tiền của mẹ để dùng thuốc mà chẳng màng đến mẹ.

Chỉ sau một thời gian con tôi từ 38 cân lên 47 cân.

Nó kể cho tôi ngày nào con cũng được học lời Chúa với các anh chị em trong trung tâm, con thức dậy vào lúc 6 giờ sáng, có hôm tỉnh nguyện chung, có hôm một mình con dành thì giờ với Chúa, con vui lắm mẹ ạ, cuộc đời con đã được thay đổi hoàn toàn.

Có lần tôi hỏi con:

– Trinh ơi, kể từ khi con tin Chúa, điều gì làm con vui mừng nhất?

– Có hai điều vui nhất mẹ ạ. Thứ nhất con không bao giờ tin rằng con sẽ không còn nghiện thuốc. Bây giờ Chúa làm cho con được sống như người bình thường, không còn dùng thuốc, con vui vô cùng. Thứ hai là con có mẹ, lâu nay con cũng biết con làm khổ mẹ nhưng con không thể làm khác hơn được, có một quyền lực nào đó dẫn con đi càng lúc càng sâu vào con đường tội lỗi khiến con chẳng còn nghĩ đến mình và đến mẹ. Mẹ vui nha mẹ, hai năm sau con sẽ trở về, con sẽ là một con người khác.

– Trinh à, nếu bây giờ con về với mẹ ngay thì con nghĩ con vẫn còn tốt chứ?

Trinh yên lặng một lát rồi trả lời:

– Chưa đâu mẹ ạ, con chưa đủ Lời Chúa để đứng vững trước những cám dỗ, con cần thêm thời gian, với lại con sợ lắm vùng Cát Bà với những cám dỗ mãnh liệt của nó. Con cần đi xa nơi ấy một thời gian dài.

Nhiều hôm nó gọi về dùng Lời Chúa để khích lệ tôi, nó nói những điều tôi chưa hề biết. Tôi lắm bầm,

ngày xưa mình ra sức dạy dỗ nó, nào ngờ có lúc nó lại dạy dỗ mình, mà nó nói nhiều điều rất đúng, quả là Chúa đã thay đổi con tôi.

Thế rồi...Đêm 21 tháng 4 vừa rồi, ngày truyền giảng của các Hội thánh tại sân vận động Tao Đàn, nó nói như hét qua điện thoại:

– Mẹ, mẹ nghe con nói gì không, con vui lắm, tối hôm nay con sẽ đi hát trong ca đoàn, con đi hát trong ca đoàn đấy mẹ ạ, của một buổi truyền giảng lớn có hơn mười mấy ngàn người, không phải ai cũng được ở trong ca đoàn này đâu Mẹ nhé. Mẹ, Mẹ nghe con nói không... Mẹ cầu nguyện cho con nghe, Mẹ cầu nguyện cho nhiều người tin Chúa nhe.

Tôi cười trong tiếng nấc nghẹn trước niềm vui như vỡ oà và nhớ lời thầy Truyền Đạo đã nói với mẹ con tôi, trong Chúa không có chữ tuyệt vọng, vì ai tin cậy nơi Chúa sẽ không hề thất vọng, ai tin cậy nơi Chúa sẽ không bị hổ thẹn.(Thi Thiên 25:3a)

Bùi Thị Quyết

Cát Bà ngày 15/7/2009

Hạt Muối số 3 – Tháng 8 -2009

Vì Sao Chúa Tạo Dựng Con Có Những Khiếm Khuyết?

Đức Chúa Trời và tạo vật tốt lành của Ngài

Khi Chúa tạo dựng nên trời, đất cùng muôn vật, Ngài ngắm xem và công bố “*Đức Chúa Trời thấy mọi việc Ngài đã tạo dựng thật rất tốt đẹp*” (**Sáng Thế Ký 1:31**), điều này có nghĩa A-đam và Ê-va chắc hẳn đã có thân thể và tâm trí hoàn hảo. Trước sự sa ngã trong vườn Ê-đen (**Sáng Thế Ký 2**), họ là những người không có khiếm khuyết bởi mọi sự Chúa tạo nên đều tốt đẹp, và Ngài chẳng tạo dựng điều gì không tốt, bởi Ngài là Đức Chúa Trời tốt lành. Chỉ sau sự sa ngã mà thế gian đã bị thay đổi và các tạo vật cũng vậy.

Chông gai và tật lê xuất hiện, con người dần trở nên sợ hãi các loài thú vật và chẳng còn sự an ninh nữa. Đó là khi sự đau khổ (cùng với những khiếm khuyết) bước vào thế gian, và từ đó tội ác gia tăng. Những gen xấu trong cơ thể làm con người đột nhiên dễ mắc bệnh tật, đau ốm, sự hư nát, và cuối cùng là sự chết. Con người không còn hoàn hảo nữa, cả về thể chất và tâm trí. Thật là bi kịch khi nhân loại giờ đây làm theo điều mắt mình cho là phải, và điều này sẽ dẫn đến bệnh tật, sự lụi tàn và cuối cùng là sự chết.

Chỉ duy Chúa là Đấng Toàn Hảo

Không một ai trong chúng ta hoàn hảo. Thậm chí khi đã đặt niềm tin nơi Đấng Christ, con người vẫn có thể sa vào tội lỗi, và bất cứ ai phạm tội phải gánh chịu hậu quả, nhưng Chúa sẽ tha thứ mọi lỗi lầm khi chúng ta ăn năn xưng tội với Ngài (**1 Giăng 1:9**), dù cho hậu quả của tội lỗi đã được xóa bởi huyết Chiên Con, thì ảnh hưởng của nó vẫn còn. Chỉ duy Chúa là Đấng Toàn Hảo, vô tội và không tì vết. Duy Ngài không hề có khiếm khuyết và như

trong **Sáng Thế Ký 1**, con người cũng đã từng không khiếm khuyết như thế, cho đến khi tội lỗi bước vào thế gian.

Khi điều này xảy đến, con người sẽ bị định sự chết trong chính ngày họ sinh ra. Chúng ta thấy điều bị định cho sự chết ngay từ khi chào đời (**Hê-bơ-rơ 9:27**), tuy nhiên nếu một người được sinh lại (**Giăng 3:3-7**), họ không phải đến trước Ngai phán xét (**Khải Huyền 20:11-15**), bởi họ đã nhận lãnh sự công chính của Đấng Christ thông qua sự chịu thương khó và sự chết của Ngài (**2 Cô-rinh-tô 5:21**), và thậm chí nếu chúng ta thấy mình có khiếm khuyết thì hãy nhớ rằng tất cả mọi người đều như vậy, chỉ bởi bạn không thể nhìn thấy chúng mà thôi.

Khiếm khuyết tai hại hơn hết thảy là không ăn năn và không tin Đấng Christ. Điều đó dẫn đến sự chết đời đời nơi hồ lửa (**Khải Huyền 21:8**). Chúng ta không thể mong đợi những thân thể hoàn hảo vì điều này không hợp lý. Giờ đây khi đã hơn 60, tôi nhìn thấy điều đó trong gương mỗi ngày; tuy nhiên điều này càng khiến tôi khao khát vương quốc thiên đàng nhiều hơn. Còn bạn thì sao?

Được dựng lên một cách đáng sợ và lạ lùng

Chúng ta được tạo dựng theo hình ảnh của Chúa (**Sáng Thế Ký 1:27**), nhưng chúng ta đã đánh mất ân điển trong vườn Ê-đen. Hình ảnh của Đức Chúa Trời trong chúng ta đã trở nên hư hại. Dầu vậy, Chúa vẫn phán qua trước giả Thi Thiên: “*Con cảm tạ Chúa vì con được dựng nên một cách đáng sợ và lạ lùng. Công việc Chúa thật quá diệu kỳ, Lòng con biết rõ lắm.*” (**Thi Thiên 139:14**). Câu Kinh Thánh này không nói “Con được dựng nên cách hoàn hảo”, nhưng được dựng nên một cách đáng sợ và lạ lùng. Các nhà khoa học khi nghiên cứu cơ thể con người nhận thấy các cơ quan trong cơ thể chúng ta rất kỳ diệu. Chúng được đan dệt một cách tinh vi và bộ não chúng ta còn phức tạp hơn tất cả các máy tính trên thế giới này cộng lại. Thông tin có trong một chuỗi ADN còn nhiều hơn bất cứ thư viện lớn nhất thế giới nào, vì vậy tất cả là do cách chúng ta nhìn nhận.

Tranh chiến với vẻ bề ngoài

Chúng ta luôn cảm thấy thấp kém hơn khi cơ thể có những khiếm khuyết, nhưng điểm mấu chốt ở đây là, Chúa không mắc sai lầm. Ngài tạo dựng nên bạn theo đúng cách Ngài mong muốn và cho một mục đích đặc biệt. Ngài có mục đích cho mọi vật Ngài tạo dựng nên, bất kể vật ấy trông ra sao hoặc là gì đi nữa. Chúng ta được tạo dựng để làm vinh hiển Chúa, giống như muôn vật đã làm (**Thi Thiên 19:1-2**). Chúng ta có thể dâng vinh hiển cho Chúa qua việc duy trì sự thánh khiết về tình dục và tránh xa tội lỗi. Thân thể chúng ta là đền thờ của Đức Chúa Trời nơi Chúa Thánh Linh đang ngự, vì thế với tôi, đây là một điều tốt đẹp. Ngoài ra, căn nhà cũ kỹ (mà tôi gọi là thân thể của mình) một ngày nào đó sẽ bị phá hủy và được dựng lại bởi bàn tay đòi đòi của Chúa để trở nên một tạo vật mới không còn phải chịu sự hư nát, bệnh tật, đau ốm và thậm chí cả sự chết (**Khải Huyền 21:4**). Lời Chúa an ủi chúng ta qua việc phán bảo chúng ta rằng một ngày nào đó *“người chết sẽ sống lại, không còn hư nát nữa, và chúng ta sẽ được biến hóa. Vì bản chất hay hư nát này phải mặc lấy bản chất không hay hư nát; bản chất hay chết này phải mặc lấy bản chất không hay chết. Khi bản chất hay hư nát mặc lấy bản chất không hay hư nát, bản chất hay chết mặc lấy bản chất không hay chết thì lúc ấy sẽ ứng nghiệm lời đã chép: “Sự chết bị nuốt mất trong sự đắc thắng.” (1 Cô-rinh-tô 15:52-54)*

Không hoàn hảo... trong hiện tại

Chúng ta là những tạo vật sa ngã, nhưng Đấng Christ đã đến để cứu chuộc chúng ta, cả về thân thể và tâm trí, nhưng Ngài cũng sẽ khôi phục toàn bộ tạo vật. Sứ đồ Phao-lô đã viết *“Muôn vật đã bị lệ thuộc sự hư không, chẳng phải tự ý, nhưng bởi Đấng muốn chúng lệ thuộc, với hi vọng rằng chính muôn vật rồi đây cũng sẽ được giải phóng khỏi thân phận nô lệ cho sự hư nát, để chung hưởng sự tự do trong vinh quang của con cái Đức Chúa Trời” (Rô-ma 8:20-21)*, và *“chúng ta biết rằng tất cả tạo vật đều than thở và quặn thắt cho đến ngày nay” (Rô-ma 8:22)*, vì thế không chỉ chúng ta chờ đợi một thân thể mới, được tạo dựng trong sự trọn vẹn, và được cứu chuộc để không phạm tội nữa, mà *“muôn vật cũng nhiệt thành, thiết tha trông mong sự hiện ra của con*

cái Đức Chúa Trời” (Rô-ma 8:19). Tôi cũng thiết tha mong đợi điều đó. Bạn cũng vậy chứ?

Lời kết

Tôi hy vọng mang đến cho bạn niềm hy vọng cho tương lai. Bất kể bạn và thân thể bạn ra sao không quan trọng với Chúa. Chúng ta không nên bận tâm đến điều người khác nghĩ hơn là điều Chúa biết về chúng ta. Một sự tạo dựng mới đang chờ đợi tất cả con cái của Ngài cùng với thân thể mới. Và đối với tôi, điều tuyệt vời nhất cho thân thể mới hoàn hảo này là chúng ta sẽ được cứu, và được cứu chuộc để không còn phạm tội.

Tin bài: Hữu Vịnh

O³ Trong Đấng Christ

"Vây, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì này là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, này mọi sự đều trở nên mới" II Cô-rinh-tô 5:17

Những ngày cuối năm đã trôi qua, Chúa cho chúng ta lại được bắt đầu với một năm mới. Nhìn lại những chặng đường tôi đã bước qua trong năm cũ, có những khoảng thời gian tôi đã phải đối diện với mọi sự khó khăn và cũng có những lúc tôi nhận được những niềm vui ngập tràn hạnh phúc.

Nhưng có một hạnh phúc tuyệt vời nhất mà tận sâu thẳm trong tim mình, tôi luôn trân quý gìn giữ, đó là dù cuộc sống mỗi ngày của tôi có ra sao, có gian nan, có hạnh phúc, có đau buồn nhưng tôi vẫn được ở trong Đấng CHRIST!

Chúa đã ban cho chúng ta mỗi người có một đời sống và Ngài cũng cho mỗi chúng ta có quyền tự do lựa chọn hướng đi cho tương lai cuộc sống của mình. Kinh Thánh có chép: "Hỡi kẻ trẻ kia, hãy vui mừng trong buổi thiếu niên, khá đem lòng hớn hở trong khi còn thơ ấu, hãy đi theo đường lối lòng mình muốn, và nhìn xem sự mắt mình ưa thích, nhưng phải biết rằng vì mọi việc ấy, Đức Chúa Trời sẽ đòi người đến mà đoán xét" Truyền đạo 11:9

Cuộc sống thế gian hiện tại này tôi biết chỉ có hai con đường cho tôi lựa chọn, hoặc là chọn cuộc sống thế gian với mọi sự ham mê, vui thú của đời, sống ích kỷ cho riêng mình. Hoặc là tôi chọn hướng đi với những mục tiêu tốt đẹp, sống đời sống tuy khó khăn, vất vả nhưng tôi được sự bình an trong tâm linh vì tôi được nương cậy trong tình yêu của Chúa. Và tạ ơn Chúa trong năm mới đang đến, tôi xin Chúa giúp tôi biết cậy ơn Ngài, chọn cho tôi một hướng đi với những mơ ước tốt đẹp:

Xin Chúa giúp tôi mỗi ngày được gần bên Chúa bằng tất cả tấm lòng yêu mến Chúa ngày càng thêm hơn. Xin Chúa giúp tôi biết tận dụng thời gian quý báu Chúa cho, xin cho tôi được đi ra nói về Chúa cho những người thân, bạn bè, đồng hương Việt Nam, những ai chưa biết về ơn cứu rỗi của Chúa.

Lời Chúa dạy tôi: "*Ban cho có phước hơn nhận lãnh*", xin Chúa cho tôi học theo gương Chúa, sống yêu thương, khoan dung, rộng rãi, biết chia sẻ và giúp đỡ mọi người.

Mọi việc trong tương lai, tôi không biết mình sẽ ra sao nhưng xin Chúa cho tôi có sự bình an, tin cậy vào sự hướng dẫn của Chúa, làm trọn trách nhiệm Chúa giao mỗi ngày.

Những lo lắng, buồn phiền, những đau buồn, mất mát xin cho tôi được quên hết, để như lời ông Phao-lô dạy: "*tôi cứ làm một điều: quên lững sự ở đằng sau, mà bươn theo sự ở đằng trước, tôi nhắm mục đích mà chạy, để giựt giải về sự kêu gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ*" Phi-líp 3:14.

Được ở trong Đấng Christ, đó là món quà quý báu vô giá đối với riêng tôi. Chúa yêu thương tôi, tha thứ hết mọi tội lỗi trong tôi, Chúa dựng nên trong lòng tôi một tấm lòng tươi mới, Chúa giúp tôi có sự khôn ngoan trong Chúa, cho tôi có một cuộc sống bình an, thỏa lòng trong mọi sự. Chúa nhắc nhở tôi phải biết chọn mục tiêu rõ ràng cho đời sống mình, cho tôi biết phân biệt đâu là điều có giá trị lâu bền, đâu là điều tạm bợ, phù du...

Chỉ duy nhất được ở trong Đấng Christ và cậy trông tuyệt đối vào sự hướng dẫn của Ngài thì đời sống tôi mới được Chúa đổi mới và sống có kết quả cho công việc nhà Chúa.

Thi Thiên 37:5 có chép: "*Hãy phó thác đường lối mình cho Đức Giê-hô-va, Và nhờ cậy nơi Ngài, thì Ngài sẽ làm thành việc ấy.*"

Năm mới đến, nguyện xin ơn phước Chúa ở cùng tôi và tất cả anh chị em chúng ta. Mong ước Chúa cho tôi được kết chặt tình yêu thương trong Chúa cùng với các bạn, các anh chị em yêu thương trong Hội Thánh, để rồi chúng ta cùng nhau xin Chúa dùng cả cuộc đời mình, sống và tận hiến tất cả cho Chúa!

Xin Chúa cho tôi được thực hiện những ước mơ của mình trong năm mới này, xin cho tôi được ở trong tình yêu thương của Cha luôn và xin Cha giúp tôi một lòng trung tín, vâng phục bước theo Chúa cho đến ngày cuối cùng.

"*Cầu xin Ngài ban cho người điều lòng người ước ao, làm thành các điều toan tính của người!*" Thi Thiên 20:4

Amen ! (ĐTTN)

Vài Ý Nghĩa

Cho Ngày Hôm Qua Và Ngày Mai

Tiếng pháo nổ đi đùng vang lên rộn rã đánh dấu một thời khắc quan trọng cho ngày hôm qua và ngày mai. Năm cũ lặng lẽ trôi qua mặc cho bao nhiêu tiếc nuối, bao nhiêu ước mơ chưa được thành tựu. Năm vừa qua là một năm đầy khó khăn với biết bao đau thương mất mát cho nhân loại. Chiến tranh, động đất, tai nạn thương tâm, nhiều gia đình tan vỡ, người thân qua đời, tệ nạn xã hội lan tràn khắp nơi. Các vấn nạn của xã hội khiến cho nhân loại dường như không có lối thoát nào tươi sáng hơn. Qua Lời Chúa trong Thánh Kinh chỉ có một nguyên nhân sâu xa là do lòng con người chưa có Chúa Jêsus ngự trị. Chúng ta đang sống trong một thời kỳ mà các phương tiện kỹ thuật tiên bộ vượt bậc, nhưng tình trạng đạo đức cũng đang xuống dốc trầm trọng.

Chúa đặt để mỗi chúng ta giữa dòng đời đen tối đó, để làm muối của đất, ánh sáng của thế gian, hầu cho chúng ta « ở giữa dòng đời hung ác ngang nghịch, được nên con cái Đức Chúa Trời, không vilt, không tì, không chỗ trách được, lại giữa dòng đời đó, giữ lấy đạo sự sống, chiếu sáng như đuốc trong thế gian » (Phi-líp 2 :15). Chúa Jêsus muốn chúng ta đem Đạo vào đời, nên trước khi về trời Ngài đã truyền Đại mạng lệnh: « Vậy, hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế » (Ma-thi-ơ 28 :19-20). Chúa luôn đồng hành với chúng ta và cầu thay cho chúng ta. Ngài đã từng cầu xin Đức Chúa Cha rằng: « Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác » (Giăng 17 :15).

Tạ ơn Chúa trong một năm qua, dù Hội Thánh Chúa cũng đang đi giữa biển đời tăm tối đó nhưng luôn có Chúa đồng hành trong con thuyền của Hội Thánh Ngài. Chúa luôn ban ơn, gìn giữ Hội Thánh trải mọi thời đại dù khó khăn nhất. Các Tổ nhóm học Kinh Thánh được duy trì giúp các tín hữu tăng

trưởng trong Lời Chúa. Chương trình học Kinh Thánh từ xa giúp các tín hữu có điều kiện lớn lên trong đức tin. Những kỳ trại Phục Sinh, trại Ngũ Tuần đầy phước hạnh, các buổi nhóm Thờ phượng Chúa, Thông công Thanh Niên hai vùng Thụy Sĩ Pháp và Đức giúp các bạn Thanh niên có cơ hội học hỏi, thảo luận, chia sẻ tâm tình, nâng đỡ đức tin cho nhau trên bước đường theo Chúa. Những buổi sinh hoạt pique-nique mùa hè vui vẻ, có cơ hội cho các thân hữu được tiếp xúc với Hội Thánh. Những ngày Lễ Giáng Sinh đầy phước hạnh, các thân hữu được nghe Lời Chúa và tin nhận Chúa. Hội Thánh cũng cử hành Lễ Báp Têm cho những tân tín hữu.

Các em Thiếu nhi hăng hái hát tôn vinh Chúa, học Lời Chúa và thi thuộc lòng Kinh Thánh. Có những em Thiếu nhi rất nhỏ tuổi nhưng thuộc lòng cả Mười Điều Răn, Mục Lục Kinh Thánh Tân Cựu Ước, và nhiều câu Kinh Thánh, thật đáng khích lệ cho chúng ta. Cảm ơn Chúa và cảm ơn các bậc phụ huynh đã có công khó cùng người hướng dẫn Thiếu nhi khi thấy được tầm quan trọng trong sự dạy dỗ Lời Chúa cho con em mình : « *Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo ; Dầu khi nó trở về già, cũng không hề lìa khỏi đó* » (Châm ngôn 22 :6). Những tờ báo Sức Mới và Nguồn Sống được phát hành định kỳ giúp các tín hữu xa gần và đồng hương Việt Nam tìm hiểu thêm Đạo Chúa và biết được sinh hoạt của Hội Thánh để tham gia và cầu thay cho nhau. Các Anh Chị Em trong Hội Thánh cũng liên lạc với các thân hữu, thăm viếng và dẫn dắt họ đến với Chúa. Cảm ơn Chúa vì công khó của Anh Chị Em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu (1 Cô-rinh-tô 15 :58).

Trên trường đua tâm linh từ đất về trời, Anh Chị Em đang hăng hái tiến bước, thì cũng có một số ít người chùng bước, bị ảnh hưởng của dòng đời cuốn trôi. Xin hãy tiếp tục cầu nguyện Chúa để hết thảy chúng ta cùng tiến bước hướng về quê hương đời đời mà Chúa đã sẵn dành cho chúng ta. Lời tuyên xưng đức tin mạnh mẽ của sứ đồ Phi-e-rơ nhắc nhở mỗi chúng ta : « *Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai ? Chúa có những lời của sự sống đời đời ; chúng tôi đã tin, và nhận biết rằng Chúa là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời* » (Giăng 6 :68-69).

Nhìn lại những chặng đường đã qua, chúng ta thầm tạ ơn Chúa, vì giữa những khó khăn thách thức của đời sống, Chúa đang đồng hành và gìn giữ Hội Thánh Ngài. Các tín hữu được tăng trưởng thuộc linh, sốt sắng phục vụ Chúa

và hiệp tác đắc lực với người chẵn bày trong mọi công tác của Hội Thánh. Xin chúng ta ghi nhớ Lời Chúa : « *Hãy tiết độ và tỉnh thức : kẻ thù nghịch anh em là ma quỷ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được* » (1 Phi-e-rơ 5 :8).

Còn vài ngày sắp kết thúc năm 2016, có hai điều đáng cho chúng ta suy nghĩ : Hội Thánh tiễn một người sang Hoa Kỳ định cư, để tiếp tục hành trình trên đất, và một người kết thúc hành trình trên đất, để gặp lại Chúa sau 11 năm trung tín theo Ngài.

Cuộc đời của mỗi người thật ngắn ngủi, chóng qua như cái bóng không ở lâu dài được : « *Thời gian của một đời người như giấc mộng trong đêm. Rồi ta sẽ còn lại gì khi Chúa kêu gọi ta về ...* » (trích lời bài hát « Một Đời Người » của Nguyễn Đức Thịnh), nhắc nhở mỗi chúng ta rất nhiều về một đời sống khôn ngoan trước mặt Đức Chúa Trời. Sống thọ, sống lâu, sống bao nhiêu năm trên đất này không quan trọng cho bằng sống như thế nào và sống cuộc đời có ý nghĩa, đúng theo mục đích của Đức Chúa Trời.

Xin Chúa cho mỗi chúng ta có thể cầu nguyện như Môi-se : « *Cầu xin Chúa dạy chúng tôi biết đếm các ngày chúng tôi, hầu cho chúng tôi được lòng khôn ngoan* » (Thi thiên 90 :12).

Chúa Nhật đầu Năm Mới 2017 lại đúng vào ngày 01 tháng 01. Tạ ơn Chúa ban cho Hội Thánh một ngày Thờ phượng Chúa đầy phước hạnh !

Trước thềm Năm Mới, với nhiều thách thức mới và luôn có những khó khăn mới : « *Tương lai tôi còn biết bao nhiêu điều, nhưng tâm hồn vẫn luôn bình an, vì tôi biết Đấng nắm tương lai mình, và tôi biết Người đang dắt chẵn* » (Thánh Ca 307), cùng với những ước vọng mới, và những dự tính mới cho tương lai, xin Chúa cho mỗi chúng ta biết đặt cuộc đời với cả tương lai mình trong sự dẫn dắt của Chúa và luôn đồng hành với Chúa trong sự học Lời Chúa và cầu nguyện, để Chúa Thánh Linh hướng dẫn mỗi cuộc đời chúng ta đi đến điểm cuối cùng cách phước hạnh.

Trường đua tâm linh còn dài, sức con người cũng mòn mỏi theo thời gian, « *Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được sức mới, cánh bay cao như chim ưng ; chạy mà không mệt nhọc, đi mà không mòn mỏi* » (Ê-sai 40 :31), để rồi « *Họ đi tới, sức lực lần lần thêm ; Ai nấy đều ra mắt Đức Chúa Trời tại Si-ôn* » (Thi thiên 84 :7).

Năm Mới, xin Chúa cho mỗi chúng ta có một Cam Kết Mới với Chúa, một Định Hướng Tâm Linh Mới cho hành trình về Thiên quốc của mình, để ai nấy đều được nghe tiếng Chúa khen : « *Hỡi đây tớ ngay lành trung tín kia, được lắm ; ... hãy đến hưởng sự vui mừng của Chúa ngươi* » (Ma-thi-ơ 25 :21, 23).

Một con cái Chúa

Lời chứng: Ôn Phước Chúa

Lời Chúa chép trong Thi Thiên thứ 100, câu 4 và câu 5 là: *“Hãy cảm tạ mà vào các cửa Ngài, Hãy ngợi khen mà vào hành lang Ngài. Khá cảm tạ Ngài, chúc tụng danh của Ngài. Vì Đức Giê-hô-va là thiện; sự nhân từ Ngài hằng có mãi mãi, Và sự thành tín Ngài còn đến đời đời.”*

Vì vậy, hôm nay tôi xin được làm chứng về ơn phước lớn nhất mà Chúa đã ban cho tôi cách đây 17 năm. Lúc đó, tôi chỉ mới tin nhận Chúa có vài tháng thôi. Thật chính Ngài đã cứu con tôi thoát khỏi tay tử thần trong một vụ tai nạn giao thông. Đến bây giờ khi hồi tưởng lại sự việc ấy, tôi vẫn chưa hết bàng hoàng, run sợ. Cảm ơn Chúa đã yêu thương và gìn giữ cả hai mẹ con tôi đến ngày hôm nay.

Hôm đó, tôi và ông xã tôi bế con về thăm bố mẹ chồng. Khi quay về nhà, chúng tôi đã đi nhờ xe của một đứa cháu. Ông xã tôi thì ngồi ở ghế phía trước, hai mẹ con tôi ngồi ở ghế sau. Lúc đó con trai tôi mới 17 tháng tuổi nên cháu rất nghịch, không cho chúng tôi thắt dây an toàn. Bất kỳ ai hễ động đến là nó cắn cho nên tôi chỉ biết giữ chừng và đưa bịch cam cho nó chơi. Đến khi còn khoảng 30 mét nữa là đến nhà, tôi lấy bịch cam ở bên phải mang qua bên trái để bỏ vào giỏ. Khi quay sang phải tôi không thấy thằng bé đâu cả mà cửa xe thì mở. Lúc đó tôi hốt hoảng la lên thì cũng là lúc xe dừng lại trước cửa nhà. Nhà của tôi thì nằm ngay khúc cua của ngã ba. Tôi liền bước vội xuống xe và chạy ngược về phía sau để tìm kiếm thằng bé. Tôi nhìn thấy từ phía trước, thằng bé đang lồm cồm đứng dậy. Cùng lúc đó, phía sau tôi có một chiếc du lịch bốn chỗ chạy đến với tốc độ hơi nhanh. Quý vị có biết không, lúc ấy tôi chỉ cách thằng bé có vài mét thôi mà tôi không thể nào kịp bế con tôi lên được. Nhìn thấy chiếc xe bốn chỗ lao thẳng về phía trước qua người thằng bé, tôi hốt hoảng, sợ hãi, bất lực và chỉ biết chạy bộ theo xe, hai tay quơ lên như ra hiệu cho xe dừng lại và luôn miệng kêu thất thanh: *“Trời ơi, cứu con của tôi!”*

Tôi kêu rất nhiều lần thì chiếc xe đột nhiên dừng lại, tôi chạy đến thì ông tài xế bước xuống xe. Ông ta không hiểu đã xảy ra chuyện gì nên quát lớn tiếng với tôi: "*Bà khùng rồi hả?*"

Tôi không bận tâm đến ông ta nói gì, tôi chỉ biết một điều là tìm kiếm xem con tôi thế nào rồi! Cảm tạ Chúa, tôi nghe được tiếng khóc của thằng bé phía bên hông xe. Tôi thở phào nhẹ nhõm và vội vàng bế con từ dưới lòng xe ra. Thật tạ ơn Chúa, tôi không thể tin vào mắt của mình được. Quý vị biết không, tôi nhìn thấy thằng bé nằm sấp, đầu nghiêng về phía trước, phía sau sọ khỉ của con tôi là bánh xe sau. Lúc đó, tôi nghĩ nếu không có quyền năng của Chúa gìn giữ và che phủ, phép lạ của Chúa không bày tỏ ra thì chỉ một hoặc hai giây nữa thôi, bánh xe sau đã cán bể sọ của con trai tôi rồi.

Khi ông tài xế nhìn thấy điều này và sự việc được nhiều người biết đến thì họ chỉ biết thốt lên rằng: "Cảm ơn Thượng Đế, chính Thượng Đế đã cứu lấy thằng bé!"

Đây quả thật là một ơn phước lớn nhất mà Chúa đã ban cho tôi mà suốt cuộc đời tôi không thể nào quên được. Nếu như quyền năng và phép lạ của Chúa không xảy ra thì tôi không biết bây giờ tôi có còn sống để thuật lại câu chuyện này hay không nữa.

Chính ơn phước này đã khích lệ tôi rất nhiều trên bước đường theo Chúa. Nhiều lúc khó khăn, thử thách xảy đến, tưởng chừng như tôi sắp ngã quy thì tôi nhớ lại ơn phước này và lời Chúa được chép: "*Sự khốc lóc đến trọ ban đêm, nhưng ơn thương xót của Chúa có trọn cả đời*" hay "*những sự cảm dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đường cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được*" và "*dẫu khi tôi đi trong trũng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào, vì Chúa ở cùng tôi*".

Tôi cảm thấy bình an và vững tin nơi Ngài. Nguyện Chúa giúp đỡ để tôi và quý vị luôn bền lòng tin cậy nơi Chúa và vững vàng bước theo Ngài!

Amen!

Aarau 8.1.17 - Hoàng Dung

Vườn Thiểu Nhi

Các bé biết gì về Tết không? Sứ Mời xin mượn vài hình ảnh của tetxua.vn để các bé xem vài phong tục của Tết Cổ Truyền Việt Nam nhé!

Cả nhà xúm lại gói bánh chưng, bánh tét ăn Tết!

Đi chợ Tết.

Đốt pháo tối Giao Thừa.

Ông Bà lì xì cho con cháu trong ngày đầu năm!

Đáp án thi Kinh Thánh tháng 11 -12.2016

1. Trong trận chiến chiếm lấy thành Giê-ri-cô, dân Y-sơ-ra-ên đã làm theo lời Chúa :

Câu a : Trong 6 ngày đầu, mỗi ngày đi 1 vòng quanh thành trong im lặng, không được lên tiếng, chỉ có 7 thầy tế lễ đi trước và thổi kèn.

2. Có một vị quan xét lấy vàng làm ra một đồ vật và để trong thành. Về sau vật này trở thành cái bẫy cho dân Y-sơ-ra-ên, vì dân sự thờ cúng vật đó.

Đó là cái gì ?

Câu d : Ê-phót (CQX 8 :27)

3. Câu Kinh Thánh sau đây mô tả sự ăn năn của thành nào ?

« Người ta và thú vật đều phải quấn bao gai. Mọi người khá ra sức kêu cùng Đức Chúa Trời ; phải, ai nấy khá bỏ đường lối xấu mình và việc hung dữ của tay mình. »

Câu a : Ni-ni-ve (Giô-na 3 :8)

4. Trong một trận chiến của dân Giu-đa đối cùng liên minh các nước khác, dân Giu-đa chỉ cần làm một việc là hát ngợi khen Đức Giê-hô-va, và Ngài đã đánh thắng trận đó cho họ.

Trận chiến kì diệu đó xảy ra trong đời của vua nào ?

Câu a : Giô-sa-phát (II Sử ký 20 :21-22)

5. Chọn câu đúng nhất :

Câu d : Người Sa-đu-sê không tin có sự sống lại, không tin có thiên sứ hay các thần. Nhưng người Pha-ri-si lại tin có cả hai điều này. (Công vụ 23 : 8)

Phần 2 :

1. Để tránh cơn đói kém tại xứ Ca-na-an, cả nhà Gia-cốp phải đi đến xứ Ê-díp-tô, cả thầy là bao nhiêu người ?

70 người - STK 46 :27 ; hoặc 67 người nếu không tính Giô-sép và 2 con trai STK 46 :26

2. Ai là người qua đời ở tuổi 120 nhưng mắt không bị làn, sức lực không suy giảm ? Mô-i-se - Phục Truyền 34 :7

3. Trong toàn dân Y-sơ-ra-ên, ai được khen là đẹp không từ đầu đến chân ? Kinh Thánh.

Áp-sa-lôn II Sa-mu-ên 14 :25

4. « Ngài phải dấy lên, ta phải hạ xuống ». Ai đã nói câu này ?

Giăng Báp-tít - Giăng 3 :30

5. Phao-lô khuyên dạy ai hãy cùng ông chịu khổ như là một người lính giỏi của Chúa Jê-sus ? Ti-mô-thê - II Ti-mô-thê 2 :3

Mời quý vị đón xem báo Sức Mới số 59 – tháng 3 & 4.2017 và cùng tham gia đọc Kinh Thánh với chúng tôi.

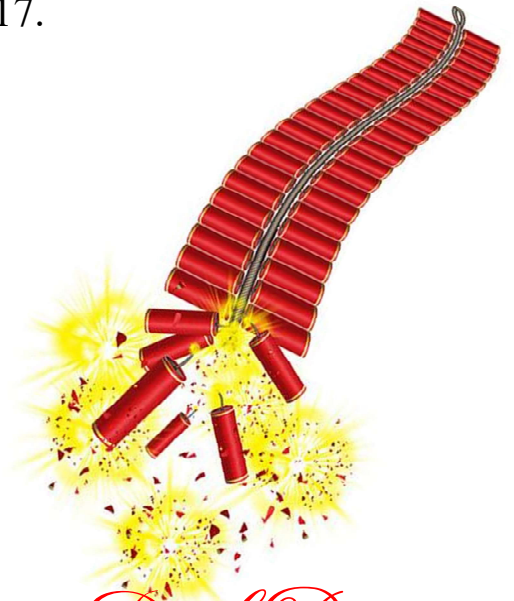
Tin Tức

❖ Tạ ơn Chúa đã ban phước nhiều cho những ngày Lễ Giáng Sinh 2016, có 4 thân hữu tin nhận Chúa: Chị Nguyễn Thị Huê, Chị Hứa Như Anh, Chị Dương Mai Anh và Chị Chung Thục Quyên. Xin Chúa cho các Chị được tăng trưởng trong đức tin.

❖ Tạ ơn Chúa cho Bác Trần Hữu Phước đã chạy xong cuộc đua tâm linh từ đất về trời, vào ngày 19.12.2016, hưởng thọ 86 tuổi. Chúa đã ban phước nhiều cho Tang Lễ, cử hành ngày 29.12.2016 tại Affoltern (ZH). Nguyện Chúa cho mỗi chúng ta và gia đình tang quyền noi gương Bác Trần Hữu Phước trung tín cho đến cuối cùng.

Thông Báo

Trại Phục Sinh tại Charmey (FR) từ 14-17.04.2017.
Thân mời Quý Tín Hữu và Thân Hữu tham dự.
Xin Chúa ban phước nhiều cho Trại Phục Sinh.

*Kính chúc quý độc giả mừng xuân Đinh Dậu
đầy ơn phước trong Cầu Chúa Giê-xu!*

Liên Lạc: Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@ymail.com
www.facebook.com/sucmoi

CHÚA TUYỆT VỜI

Nhạc & Lời: Lê Anh Đồng

Chúa nhân từ, Chúa luôn nhân từ, thứ tha bao tội lỗi tôi. Chúa tuyệt vời, Chúa
luôn tuyệt vời. Dắt đưa tôi từng phút giây. Trong ban mai chim hót nắng lên vườn
xuân khoe muôn sắc hoa. Rộn rảng đàn em bé dắt nhau đùa vui trong muôn tiếng ca.
Tụng ngợi bàn tay Chúa. Đấng đã dựng nên muôn điều tốt lành.
Cho nơi nơi vui hưởng phước ân tình yêu Thiên Chúa. Dâng lên Cha tiếng hát với tâm lòng
con luôn biết ơn. Ngài là nguồn cứu giúp, Đấng ban bình an trong cơn hiểm nguy.
Dù gặp hời sóng gió Chúa luôn đỡ nâng, con vững lòng.
Qua bao nhiêu thử thách Chúa ban niềm tin vững bước. Chúa nhân từ, Chúa
luôn nhân từ, thứ tha bao tội lỗi tôi. Chúa tuyệt vời, Chúa
luôn tuyệt vời. Dắt đưa tôi từng phút giây.

*Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Sức Mỏi,
Cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,
Đi mà không mòn mỏi. "*
Ê-sai 40 : 31

Địa điểm Thờ Phụng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieux, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý: Ngày và giờ thờ phụng Chúa xin liên lạc với Mục sư.

Địa chỉ : Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin Wilhelm Kutter 49, 2503 Biel/Bienne.

Tel. 032 365 33 36

Natel: 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguồn-sông.com